

villing i Retning af effektive og overordentlig hurtige Torpedobaade.

For at Flaaden kan have Udsigt til kraftigt at værne imod fjendtlige Landgangsforfølg, vil det imidlertid, ligesom naar der er Tale om at flikke Forbindelsen imellem Landsdelene, være nødvendigt, at Flaaden ikke er indskrænket til den ene Station ved Kjøbenhavn. Naar det særlig gjælder om en Landgang paa Sjælland, hvorom der vel i de fleste indtrædende Tilfælde nærmest vil blive Spørgsmaal, vil det befæstede Støttepunkt ved Agerø-Sund have en særlig heldig Beliggenhed, dels fordi en Transportflaade, der vil op i Beltet syd fra, maa passere det, hvorved en saadan Flaade vil være udsat for Angreb af den der stationerede Flaadeafdeling, som paa Grund af de lokale Forhold, idet der findes tre fra hverandre temmelig fjerne Udløb, vanskelig vil kunne bloteres, navnlig naar den væsentlig bestaar af hurtige Pandserbatterier og Torpedobaade, og dels fordi denne Flaadeafdeling vil have god Udsigt til at kunne hævde Herredømmet i Farvandet imellem Sjælland og Smaøerne, hvorved Sjællands Sydkyst vil være dækket, saalange Fjenden ikke har sat sig i Besiddelse af de sydlige Der, og hvorved Sørens Opgave med Hensyn til Afslaaningen af Landgangsforfølg væsentlig vil lettes. Landgangsforfølg ved Sundet kunne, forsaavidt Flaaden angaar, lettest indpøges fra en Flaadeafdeling, der har sit Støttepunkt ved Kjøbenhavn. Denne Afdeling bør da foruden af de ved Kjøbenhavns Forsvar nævnte Klasser af Skibe endvidere være i Besiddelse af de fornødne Rekognoscerings- og Uivjofskibe. At de forskjellige Afdelinger, hvori Flaaden maatte være delt, bør søge at staa i saa nøje Forbindelse med hinanden som muligt, for efter Omstændighederne gjenfaldende at komme hinanden tilhjælp, er en Selvfølge.

Skulde det være lykkes for Fjenden at kaste en Styrke iland paa et Punkt af vor Kyst, bliver det Flaadens Hovedopgave af al Magt at forulempe Fjendens Livsførsler til det landsatte Korps, for saaledes at bidrage sit til at sætte Søren istand til at kaste dette Korps tilbage. Naar det maa forudsættes, at vor Flaade efter et mislykket Forsøg paa at afværge en fjendtlig Landgang vil have lidt meget betydeligt, saa vil der dog være god Udsigt til at kunne udrette ikke uvæsentligt under de her nævnte Forhold, da man i Reglen vil vide, hvorhen Fjendens Tilførsler skulle rettes.

De Klasser af Skibe, som Ministeriet efter det her Anførte mener, at Flaaden bør bestaa af, ere:

A. Skibe, som ere konstruerede med særligt Hensyn til Forsvaret af vore egne Farvande:

1. Pandserbatterier af begrændset Dybgaende, stærkt armerede, hurtige og let maniable.

Forelagte Lovforslag m. m.

2. Hurtige, upandsrede Skibe med en saa stærk Armering, som kan opnaas i Forbindelse med den store Fart.

3. Mindre, upandsrede Skibe eller Kanonbaade, saa hurtige, som andre Forbringere tilføde, og armerede med let Skyts, til Patrouille- og Uivjofjeneste, Bevogtning af Minelinier m. m.

4. Kanonbaade med pandserbrydende Skyts, væsentlig til Havnesforsvar.

5. Meget hurtige Torpedobaade.

B. Skibe, som nærmest ere bestemte til overførsle Logter:

1. Større og mindre Korvetter til Dvælseskibe og særlige Missioner.

2. Skonerter til Stationsskibe.

Det er en Selvfølge, at de to sidstnævnte Klasser Skibe ogsaa ville blive benyttede ved Forsvaret af egne Farvande, hvorfor denne Anvendelse ikke tabes af Sigte ved deres Konstruktion.

Efter at man har søgt at komme til Erkjendelse om, af hvilke Klasser Skibe Flaaden hensigtsmæssigt bør sammensættes, fremstaar Spørgsmaalet om Antallet af Skibe i hver Klasse. Ved Besvarelsen af dette Spørgsmaal er det paa den ene Side nødvendigt at holde den Begrændsning for Die, som paabydes af finansielle Hensyn, men paa den anden Side kunne Forbringerne ikke stilles lavere, end at Flaaden kraftigt maa kunne bidrage til Landets Forsvar. At Flaaden bør udvides ikke ubetydeligt — hvilket dog ikke saameget behøver at ske ved en Forøgelse i Antallet af Flaadens Skibe som derved, at de ældre, mindre brugbare Skibe erstattes ved nye og hensigtsmæssige Skibe saa snart som muligt — er udtalt i alle de Forslag om Søværnets Ordning og om extraordinære Foranstaltninger til Forsvarsvæsenets Fremme, som ere fremkomne siden 1872, og har fundet Afslutning i begge Rigsdagens Thing, hvad der fremgaar baade af de afgivne Udvalgsbetænkninger og af Afstemningerne i selve Thingene. Det Ministeriet er gaaet ud fra disse Betragtninger, er det kommet til følgende Resultat, som i alt Væsentligt stemmer med dets tidligere udtalte Anskuelser. Da det, trods det Udfælsige i at holde Flaaden samlet, under visse Oventualiteter kan blive nødvendigt at dele den i to Afdelinger, en i Sundet og en i Store Belt, hvoraf den første vilde have den særlige Opgave at deltage i Kjøbenhavns Forsvar, den anden den særlige Opgave saavidt muligt at flikke Forbindelsen imellem Landsdelene, medens de begge efter Omstændighederne skulde deltage i Bestræbelserne for at afværge fjendtlige Landgangsforfølg, saa er det fundet rimeligt, ved Overveelsen af Flaadens Styrkelse, at gaa ud fra en saadan Deling af Flaaden. Det